
STJUE de 13 de juny de 2019, assumpte C-317/18

Subrogació en els supòsits de successió d'empresa a favor d'una administració pública (accés al text de la sentència)

La *Directiva 2001/23/CE del Consell, de 12 de març de 2001, sobre l'aproximació de les legislacions dels Estats membres relatives al manteniment dels drets dels treballadors en cas de transmissions d'empreses, de centres d'activitat o de parts d'empreses o de centres d'activitat*, resulta obligatòria també en aquells supòsits en què el cessionari és una administració pública. En aquest sentit, **el mateix TJUE**, en sentència de 20 de juliol de 2017 -assumpte C-416/16, *Piscarreta Ricardo*- **ja havia reconegut que el fet que el cessionari sigui un municipi no impedeix, com a tal, que l'esmentada directiva sigui aplicable a la transmissió de les activitats d'una empresa a un ajuntament**. Tanmateix, per tal que la *Directiva 2001/23/CE* sigui aplicable, la transmissió ha d'afectar una entitat que exerceixi una activitat econòmica, amb o sense ànim de lucre, excloent-hi les activitats inherents a l'exercici de prerrogatives de poder públic.

Sobre aquesta base jurisprudencial, **es planteja ara si s'ajusta a la normativa europea l'exigència que, en aquests supòsits de transmissió d'una activitat d'una empresa a un ajuntament, els treballadors afectats se sotmetin a un procés de selecció** i quedin obligats per un nou vincle amb l'administració cessionària. El TJUE resol que **la *Directiva 2001/23/CE*, en relació amb l'apartat 2 de l'art. 4 del *Tractat de la Unió Europea*, ha d'interpretar-se en el sentit que s'oposa a una normativa nacional que exigeix que, en cas de transmissió a efectes de la dita directiva i essent el cessionari un ajuntament, els treballadors afectats se sotmetin a un procediment públic de selecció** i, per altra banda, quedin obligats per un nou vincle amb el cessionari.